

не чує). Я тільки їх учив, одному засвітив дротом
в очі, а дівчина без руки нирі. Горбатий Федь-
ко купив одно, а друге взяли діди з заграниці. Їй
не жартуйте а пийте.

II. Циганка (хватає фляшку, но зараз відби-
рає її III. циган, пють і їдять всі): А ковбаса ку-
плена діду?

Кривий: Певно, що куплена. З чужого воза ку-
плена. Циганко, давай хліба, я заплачу. (Ци-
ганка йде за сосну, і виносить хліб цілий, крає
в кусні всі їдять).

Ш. Циган: А хлопцеві не даси нічо?

Кривий: Нехай понюхає, як ковбаса пахне.
Досить з нього; мудрий хлопець то і сам для себе
і за господаря подбає. А він боїться заробити, то
не треба й їсти. Та ні, я не лихий. Хлопче! (Ос-
тап зриваєся, дід кидає йому на землю кусень
хліба) на, удався! (сам пє і починає співати,
другі підспівують):

Колисала баба діда,
Від сніданку до обіда,
Ой спи діду, не журися,
Як збудишся, то сказися.
Гоц, гоц, гоц.

Ой дідусю, ой дідусю,
Не питаєся за Марусю.